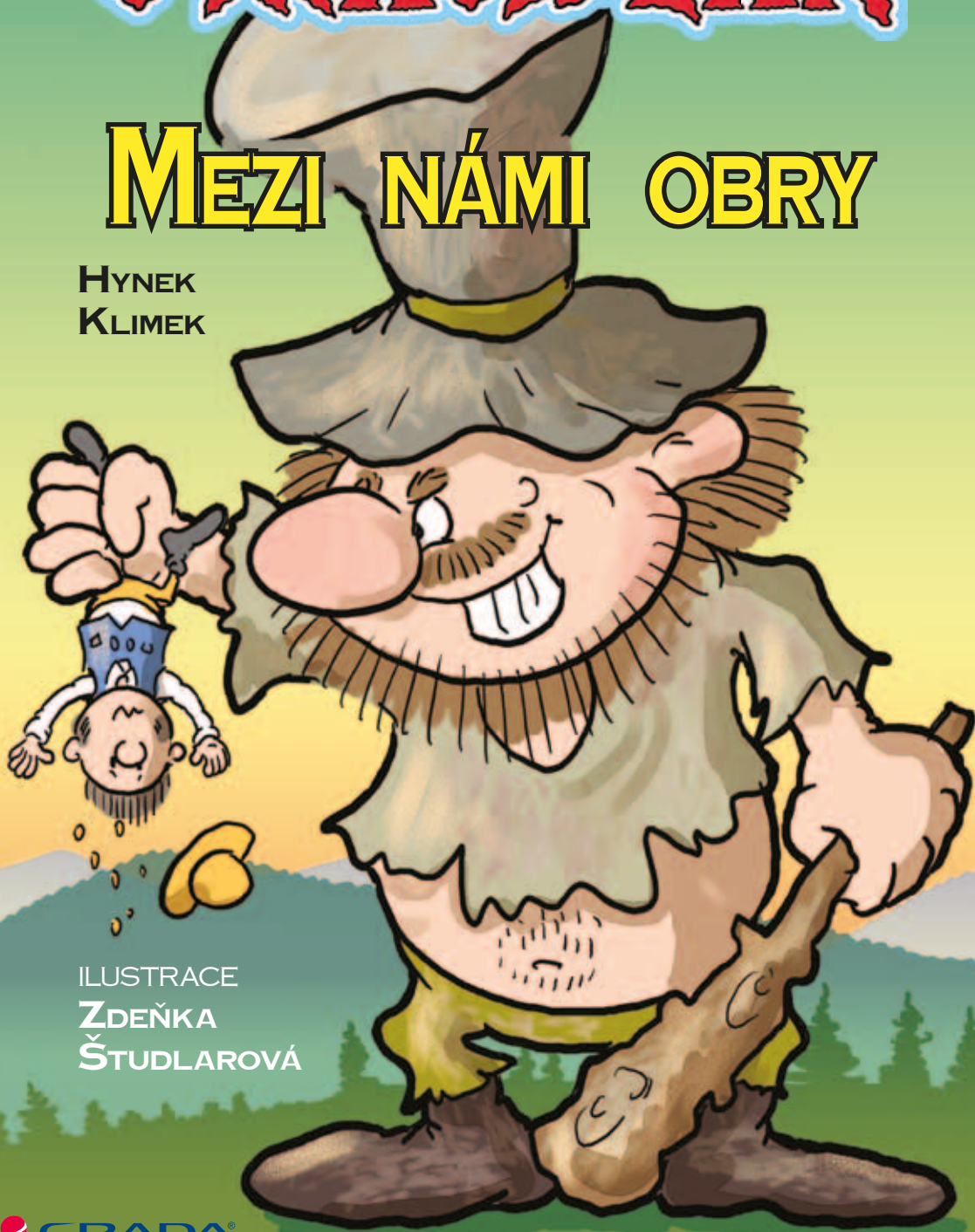

STRAŠIDLÁŘ

MEZI NÁMI OBRY

HYNEK
KLIMEK

ILUSTRACE
ZDEŇKA
ŠTUDLAROVÁ

Hynek Klimek

STRAŠIDLÁŘ

Mezi námi obry

Ilustrace Zdeňka Študlarová

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 5617. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Jazyková úprava Petra Honsová
Návrh obálky Zdeňka Študlarová
Grafická úprava a sazba Jan Šístek
Počet stran 64
První vydání, Praha 2014
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-247-5081-1

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE

ISBN 978-80-247-9381-8 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9382-5 (ve formátu EPUB)

OBSAH

Průvodce se představuje	5
O obrech ze Šumavy	7
O neuskutečněném boji šumavských obrů	11
O obrech od Krkonoš	13
O obrech, kteří se navzájem pobili	15
O obrovi Kobrovi	17
O hraběti, princezně a obrech z Přimdy	20
O obru Drábovi	24
O hradním pánovi proměněném v obra	29
O obrech lidojedech	32
O obrovi přemoženém vínem	36
O dalších obrech z Čech	39
O dalších obrech z Moravy a Slezska	44
O Golemovi	47
O Horgovi	49
O kouzelném džinovi	52
O dalších monstrech	54
O monstrech a stvůrách hlídajících poklady	56
Vypravěč se loučí	64

PRŮVODCE SE PŘEDSTAVUJE

Budu vám vyprávět o obrech. Sám ale nejsem jedním z nich. Jsem horal ze Šumavy. Právě tady kdysi bylo obrů nejvíc z celé naší vlasti. Řadu z nich jsem poznal a s nejedním jsem se spřátelil. Hodně mi toho o sobě pověděli. Bylo to velice zajímavé, a tak jsem později začal shánět vědomosti o dalších obrech ze všech končin České republiky i odjinud.

Škoda, že ze Šumavy už všichni obři zmizeli. Měli totiž nade vše rádi svůj klid. Jak lidé začali pronikat hlouběji do šumavských hor a usazovali se tam, obrům to vadilo, a tak jich většina odešla do Alp. Zůstalo jen pár jedinců, ale ti už zemřeli. Obři totiž nejsou nesmrtelní jako strašidla a přízraky, přestože je mnozí lidé mezi ně počítají.

A jak je to se mnou? Jak jsem se vlastně mohl znát s obry, když je to už tak dávno, kdy ze Šumavy zmizel i ten poslední? Inu, nejsem tak docela obyčejný. Jako kouzelný dědeček se od ostatních horalů trochu liším. Ostatně, obrům jsem slíbil, že to, co se o nich dozvím, si nenechám jen pro sebe. A tak jim tímto vyprávěním taky splácím svůj dluh.

U nás bývali vždycky všichni obři podobní lidem. Jenom byli prostě převelicí. I slovo obrovský přece pochází z jejich jména. Někteří byli vysocí jako kostelní věže a někteří ještě vyšší. To v Řecku, jak dokládají jejich báje, měli obry, kteří byli hrozni nejenom svými rozměry, ale i svou podobou. Například Kykloповé měli jen jedno oko,

zato velikánské a přímo uprostřed čela. Ještě strašlivější byl prý Geron, který měl šest rukou, šest nohou a ještě k tomu křídla. Ale i to bylo málo na Hekatoncheiry. Ti měli padesát hlav a sto rukou. A ještě nebezpečnější byli vládychtiví Titáni. Ti chtěli řídit celý svět a jejich choutky museli utnout až samotní řečtí bohové na Olympu. Nejmnocnější z řeckých obrů přitom byli Giganti. Byli ještě obrovitější než ti nejurostlejší obři a měli také největší sílu a nejdelší vlasy, které se nedaly měřit na metry, ale na kilometry. A řecký obr Atlas dokonce dokázal udržet celou klenbu nebeskou.

Ukrutní a kolosální obři žili také ve Skandinávii, na Středním východě a jinde ve světě. I ruští bohatýři, prohánějící se na koních přes hory a doly po širé matičce Rusi, byli podle ruských bylin, jak se říká tamním bájím a pověstem, přímo obrovští.

Vraťme se ovšem k našim obrům. Začnu tedy na Šumavě.

